

UCHWAŁA Nr 367 RADY MINISTRÓW

z dnia 21 sierpnia 1959 r.

w sprawie przyznawania robotnikom tytułów kwalifikacyjnych.

W celu zapewnienia wykwalifikowanym robotnikom możliwości uzyskiwania tytułów kwalifikacyjnych stwierdzających poziom posiadanych kwalifikacji zawodowych — Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Robotnicy wykonujący zawody, które wymagają kwalifikacji odpowiadających ukończeniu zasadniczej szkoły zawodowej lub wyższych kwalifikacji, mogą uzyskiwać tytuły kwalifikacyjne stwierdzające poziom posiadanych kwalifikacji zawodowych.

2. Ustala się następujące tytuły kwalifikacyjne:

- 1) robotnik wykwalifikowany w określonym zawodzie,
- 2) mistrz w określonym zawodzie.

3. Tytuły kwalifikacyjne przyznają na podstawie egzaminów państwowe komisje egzaminacyjne.

4. Przyznanie tytułu robotnika wykwalifikowanego stwierdza świadectwo, a tytułu mistrza dyplom. Świadectwa i dyplomy wydają państwowe komisje egzaminacyjne.

§ 2. 1. Uprawnionymi do ubiegania się o tytuł robotnika wykwalifikowanego są osoby, które przepracowały w zawodzie co najmniej okres czasu równy łącznemu okresowi trwania nauki zawodu i wstępnego stażu pracy przewidzianego dla danego zawodu.

2. Uprawnionymi do ubiegania się o tytuł mistrza są osoby, które po spełnieniu warunków przewidzianych dla otrzymania tytułu wykwalifikowanego robotnika w danym zawodzie przepracowały co najmniej 3 lata w zawodzie.

§ 3. 1. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) w porozumieniu z zarządami głównymi odpowiednich związków zawodowych, Ministrem Oświaty i Ministrem Pracy i Opieki Społecznej, określają najdalej w ciągu roku od dnia wejścia w życie uchwały:

- 1) zawody, w których można przyznawać tytuły kwalifikacyjne przewidziane w § 1 ust. 2,
- 2) staż pracy i kwalifikacje wymagane do uzyskania tytułu kwalifikacyjnego.

2. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) w porozumieniu z zarządami głównymi odpowiednich związków zawodowych, Ministrem Oświaty i Ministrem Pracy i Opieki Społecznej określają w miarę potrzeby zawody lub stanowiska pracy, których wykonywanie lub zajmowanie uzależnia się od uzyskania właściwego tytułu kwalifikacyjnego.

§ 4. 1. Minister Oświaty w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej oraz z innymi zainteresowanymi ministrami określi najdalej do dnia 31 grudnia 1959 r.:

- 1) zasady i tryb powoływania oraz skład państwowych komisji egzaminacyjnych, przewidzianych w § 1 ust. 3,
- 2) zasady i tryb przeprowadzania egzaminów przed tymi komisjami oraz wydawania świadectw i dyplomów stwierdzających przyznanie tytułu kwalifikacyjnego,
- 3) wysokość opłat pobieranych od egzaminowanych za przeprowadzenie egzaminu,
- 4) wzory świadectw i dyplomów, o których mowa w § 1 ust. 4.

2. Państwowe komisje egzaminacyjne działają przy organach administracji szkolnej, szkołach lub przy większych zakładach pracy.

§ 5. 1. Tytuł wykwalifikowanego robotnika przysługuje bez egzaminu pracownikom, którzy:

- 1) ukończyli zasadniczą szkołę zawodową lub równorzędną i wstępny staż pracy oraz złożyli egzamin w zakresie tego stażu albo
- 2) ukończyli technikum zawodowe lub szkołę równorzędną i wstępny staż pracy na stanowisku robotnika wykwalifikowanego oraz złożyli egzamin w zakresie tego stażu, albo
- 3) odbyli naukę zawodu w zakładzie pracy i wstępny staż pracy, zakończone złożeniem egzaminów, oraz uzyskali świadectwo stwierdzające ukończenie nauki dokończającej, odpowiadającej programowo zawodowi, w którym odbywali naukę w zakładzie pracy.

2. Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Oświaty, na wniosek zainteresowanych ministrów, może określić inne przypadki poza wymienionymi w ust. 1, w których może być nadany tytuł wykwalifikowanego robotnika bez obowiązku zdawania egzaminu.

§ 6. Tytuł mistrza w określonym zawodzie przysługuje bez egzaminu pracownikom, którzy ukończyli szkołę mistrzów, prowadzoną przez Ministerstwo Oświaty lub inne ministerstwo.

§ 7. Świadectwo lub dyplom stwierdzające przyznanie tytułu kwalifikacyjnego bez egzaminu wydają państwowe ko-

misje egzaminacyjne po sprawdzeniu spełnienia warunków przewidzianych w § 5 lub 6.

§ 8. 1. Uzyskanie w trybie określonym w uchwale tytułu mistrza w zawodzie objętym listą rzemiosł uważa się za dowód posiadania kwalifikacji zawodowych uprawniających do samoistnego wykonywania rzemiosła.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, przysługują również osobom, które nabyły w trybie określonym w uchwale tytuł wykwalifikowanego robotnika w zawodzie objętym listą rzemiosł, pod warunkiem przepracowania w tym zawodzie, po uzyskaniu tytułu, takiego okresu czasu, jaki w myśl przepisów obowiązany jest przepracować czeladnik dla uzyskania uprawnień do samoistnego prowadzenia rzemiosła.

3. Zobowiązuje się Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości do wydania w sprawach określonych w ust. 1 i 2 szczegółowych przepisów na podstawie upoważnienia zarządcy w prawie przemysłowym.

§ 9. Tytuły „czeladnik” oraz „mistrz” uzyskane po złożeniu egzaminu przed komisją egzaminacyjną powołaną przez izbę rzemieślniczą lub inny uprawniony do tego organ należy w przypadku podjęcia pracy w uspołecznionym zakładzie pracy przez osoby posiadające te tytuły traktować odpowiednio na równi z tytułami kwalifikacyjnymi określonymi w uchwale.

§ 10. Pozostają w mocy:

- 1) przepisy szczególne regulujące wymagania kwalifikacyjne, tryb ich uzyskiwania i tytuły w poszczególnych zawodach;
- 2) przepisy dotyczące kwalifikowania robotników w zakładach pracy przy ustalaniu kategorii zaszeregowania osobistego.

§ 11. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej, Ministrowi Oświaty oraz innym zainteresowanym ministrom.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz